

**LIST PASTERSKI BISKUPA OPOLSKIEGO
Z OKAZJI TYGODNIA POWSZECHNEJ MODLITWY
O JEDNOŚĆ CHRZEŚCIJAN W ROKU 2016**

Wezwani, by ogłaszać wielkie dzieła Pana (por. 1 P 2,9)

Umiłowani w Chrystusie Siostry i Bracia!

Dzisiejsza Ewangelia stawia nam przed oczy drugą z pięciu tajemnic światła: cud przemiany wody w wino, którego Jezus dokonał podczas wesela w Kanie Galilejskiej. Naoczny świadek wydarzenia, Ewangelista Jan, komentuje, że w ten sposób Jezus objawił swoją chwałę i uwierzyli w Niego Jego uczniowie (por. J 2, 11). Okazuje się, że światłem, które dało początek ich wierze było poznanie nadprzyrodzonej mocy ich Nauczyciela.

Gdy Kościół wspomina wydarzenie z Kany i zwraca nam uwagę na Boską moc Zbawiciela, w modlitwie dnia prosimy Boga: „obdarz nasze czasy swoim pokojem”. Ciągłe bowiem doświadczamy, że bez Bożej pomocy nie jesteśmy w stanie zaprowadzić pokoju w świecie, w rodzinach i w naszych sercach, w naszym społeczeństwie i wewnątrz Kościoła.

Bożej pomocy wymaga również sprawa jedności chrześcijan, dlatego bardzo potrzebna jest nasza ufna modlitwa w tej intencji. Dodatkowo mobilizuje nas do tego Tydzień Powszechnej Modlitwy o Jedność Chrześcijan organizowany przez Kościoły i Wspólnoty chrześcijańskie. Rozpocznijmy go jutro i będziemy przeżywać do 25 stycznia pod hasłem: „Wezwani, by ogłaszać wielkie dzieła Pana”.

1. Wspólna misja w świecie

Myśl zaczerpnięta z Pierwszego Listu św. Piotra: „Wezwani, by ogłaszać wielkie dzieła Pana” (por. 1P 2,9) wyraża naszą wspólną misję w świecie, wspólne posłannictwo chrześcijan, ludzi ochrzczonych w imię Trójcy Świętej, w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Chodzi o te wielkie dzieła, które zapowiadali prorocy, o których mówił Jezus i których w mocy Ducha Świętego dokonał: wyzwolenie nas z panowania grzechu, śmierci, piekła i szatana, zadośćuczynienie Bogu i pojednanie z Nim ludzkości, wylanie na nas Ducha Świętego, obdarowanie pełnią łaski i prawdy, otwarcie nieba

i założenie Kościoła. Odkąd mamy udział w tych Bożych dziełach, jesteśmy wezwani do głoszenia ich słowem i świadectwem życia, stając się światłością świata i solą ziemi (por. Mt 5,13-16), aby rosła chwała Boża w świecie i wiara w ludzkich sercach.

Niestety, dopóki jesteśmy podzieleni między sobą, jesteśmy mało wiarygodni w urzeczywistnianiu wspólnej misji w świecie i osłabiona jest skuteczność naszego oddziaływania. Nie może więc nas dziwić, że w czasie Ostatniej Wieczery Pan Jezus tak bardzo prosił Ojca, aby wszyscy Jego uczniowie stanowili jedno (por. J 17, 21). Trzeba też brać sobie mocno do serca słowa św. Jana Pawła II, że dążenie do jedności jest nakazem każdego chrześcijańskiego sumienia (por. *Ut unum sint*, 8). Troska o jedność między nami nie może być obojętna dla żadnego chrześcijanina.

2. Chrzest wielkim dziełem Boga

Rok obchodów 1050 rocznicy Chrztu Polski przypomina nam wspólne źródło naszej chrześcijańskiej tożsamości. Jest nim sakrament chrztu, przez który Bóg dokonuje w nas wielkich dzieł: obmywa z grzechu, wyzwala z niewoli, wprowadza w Nowe Przymierze, udziela nowego życia w Chrystusie, czyni nas dziećmi Bożymi, członkami Kościoła i dziedzicami Królestwa Bożego.

Zatem w tegorocznej modlitwie ekumenicznej zechcemy przede wszystkim podziękować Panu Bogu za łaskę chrztu św. Zadbajmy też o uświadomienie sobie na nowo skutków i zobowiązań wynikających z przyjęcia tego sakramentu. Pomocą w jednym i drugim może być dla nas uroczyste odczytanie i zgłębienie treści Wspólnej Deklaracji Kościołów w Polsce na temat wzajemnego uznania chrztu, podpisanej przez Kościół rzymskokatolicki i Kościoły zrzeszone w Polskiej Radzie Ekumenicznej u progu Wielkiego Jubileuszu Roku 2000.

Świadomość, że od dnia chrztu wszyscy jesteśmy dziećmi Bożymi i przynależymy do jednego Kościoła Chrystusowego niech nas stale motywuje i skłania do tego, byśmy w duchu ewangelicznego braterstwa umieli sobie nawzajem wybaczać to, czym w przeszłości zawiniliśmy przeciwko sobie oraz chcieli odważnie kształtować lepszą przyszłość, „zapominając o tym, co za nami, a wytyżając siły ku temu, co przed nami” (Flp 3, 13). Uczmy się doceniać prawdziwie chrześcijańskie dobra, płynące ze wspólnego dziedzictwa. Okazuje się bowiem, że „wszystko, co szczerze chrześcijańskie nigdy nie stoi w sprzeczności z prawdziwymi dobrami wiary. Owszem, za-

wsze może posłużyć ku doskonalszemu wniknięciu w samą tajemnicę Chrystusa i Kościoła” (DE 4). Kiedy zaś będziemy się gromadzić w imię naszego Pana na chwile wspólnej modlitwy, dziękujmy za razem przebytą drogę. Błagajmy również o wytrwałość w ekumenicznych dążeniach i dziełach.

3. Miłosierdzie Boże źródłem Jego wielkich dzieł

Nie ulega wątpliwości, że źródłem wielkich dzieł Boga w naszym życiu jest Jego miłosierdzie. To znaczy, że także dzieło jednania Kościoła potrzebuje tej wielkiej Bożej łaski. O nią trzeba stale prosić! Dlatego w naszej codzienności nie może zabraknąć modlitwy o zmiłowanie Boże, o Jego miłosierdzie, aby dokonało się pełne pojednanie między nami.

Nie możemy jednak zapomnieć, że miłosierdzie Boże domaga się również naszego konkretnego zaangażowania poprzez okazywanie miłosierdzia bliźnim. Pan Jezus wyraźnie woła: „Bądźcie miłosierni, jak Ojciec wasz jest miłosierny” (Łk 6, 36). Dlatego w dziele budowania chrześcijańskiej jedności niezwykle istotne są nasze wspólne dzieła miłosierdzia. Papież Franciszek podkreśla, że „wiarygodność Kościoła weryfikuje się na drodze miłości miłosiernej i współczującej” (*Misericordiae vultus*,15). Oznacza to, że dla Kościoła nadszedł czas, aby wziąć na siebie słabości i trudności naszych bliźnich, zwłaszcza tych, którzy się źle mają i są prześladowani. W tym dziele potrzeba jeszcze więcej wspólnych inicjatyw i działań.

Musimy pamiętać, że miłosierdzie jest wymagającym zaangażowania i poświęcenia celem, który mamy osiągnąć. W realizacji tego dzieła chrześcijanie nie mogą być podzieleni. Wspólne działanie bardziej nas zjednoczy, a równocześnie podniesie wiarygodność naszego chrześcijańskiego świadectwa.

W bieżącym roku szczególną okazją realizacji wspólnego dzieła miłosierdzia będzie okazanie gościnności chrześcijańskiej młodzieży z całego świata, która przybędzie do naszej diecezji na Światowe Dni Młodzieży w Krakowie. Otwórzmy młodym ludziom nasze domy i mieszkania. Przyjmijmy ich z radością i otwartym sercem.

Drodzy Diecezjanie,

w sytuacji narastającego niepokoju w świecie i w naszym społeczeństwie, proszę Was o żarliwą modlitwę o pokój, a także o miłosierdzie dla całego rodzaju ludzkiego. Tegoroczny Dzień Islamu (26 stycznia) niech będzie dniem szczególnie gorliwej mo-

dlitwy za wszystkich muzułmanów na całym świecie. Natomiast dziś, w Dniu Judaizmu, módlmy się wiele za naszych Starszych Braci w wierze.

Wszystkich zapraszam do udziału w nabożeństwach ekumenicznych przygotowanych przez organizatorów tegorocznego Tygodnia Powszechnej Modlitwy o Jedność Chrześcijan. Szczególnie zapraszam na ekumeniczne nieszpory do kościoła Matki Bożej Bolesnej i św. Wojciecha w Opolu, w niedzielę 24 stycznia, na godzinę 16.30.

Na wspólne przeżywanie czasu powszechnej modlitwy o jedność chrześcijan z całego serca Wam błogosławię

Wasz Biskup

+ *Andrzej Czaja*
† Andrzej Czaja

Opole, w Niedzielę Chrztu Pańskiego 2016 r

Niniejszy List proszę odczytać podczas wszystkich nabożeństw w niedzielę 17 stycznia br. Bardzo proszę Czcigodnych Księży o zachętę do udziału w obchodach Tygodnia Powszechnej Modlitwy o Jedność Chrześcijan.